

Соколёнок

Лашын

3/2022

май – июнь

Иллюстрированный детский журнал.
Издается один раз в два месяца.

Учредитель:

Агентство информации и печати
Республики Дагестан.

Регистрационный номер

серия ПИ №ТУ05-00413 от 22.04.2019 г.
выдан управлением Роскомнадзора
по Республике Дагестан.

Издается с января 1990 г.

Руководитель – главный редактор

М.М. Ахмедов

Редколлегия:

А.Исмаилов (зам. гл. редактора)

А.Култаев

Б.Кулунчакова

М.Авезов

С. Майлыбаева

С. Култаева (редактор выпуска)

Художественный редактор З. Даганов

Технический редактор Т. Лузина

Художник номера З. Даганов

Формат 60x84 ¹/₈.

Бумага офсетная.

Уч. изд. л. 2,6.

Уч. печ. лист 3,26.

Выход в свет 1.06.2022 г.

Тираж 311 экз.

Заказ № 1232.

Типография:

ООО «Издательство «Феникс-пресс».

Адрес типографии:

367018, РД, г. Махачкала, ул. Петра I, 61.

Редакция и издатель: Государственное бюджетное учреждение Республики Дагестан «Редакция республиканских литературных журналов «Соколёнок» и «Литературный Дагестан».

Адрес редакции и издателя:

367000, РД, г. Махачкала,
ул. Даниялова, 55.

Электронный адрес редакции:

litdag@mail.ru

Ногайский язык.

Индекс: на год - 63238,
на полугодие - ПМ995.

Цена свободная.

Ногайлардынъ той йырлары

Халкымыздынъ бурынгы заманда шыгарган той йырлары аз тувыллар. Онда соьз тойды аруьв уйгынлав, оьткеруьв, келин эм куьев акында, куда ман кудагай эм ювыклары акында соьз бардырылады. Алды орынды, соьзсиз де, келин бийлейди. Ол да белгили. Уьйге ийги эм акыллы, эдаплы келин келсе, аьел наьсипли, берекетли эм онъайлы болаяк, аьел оьсеек. Буьгуьн «Келинге» деген той йырын бермеге суьземиз.

КЕЛИНГЕ

Сизди анълап,
Тербиялап оьстирип,
Ага мынан
Ол анады оьпкендей,
Арбасы ман.
Келсин наьсип оларга,
Келе берсин
Оьсир бойы еткендей.
Улан-кыздынъ
Сиздейлерге оьктемлик!
Оьз Элининъ
Атын-данын шыгарган,
Баскалар да
Сизге этсинлер тенълик!

А.Утеев.

Юмаклы шешкейлер

Енъув байрам куьнинде мен аьр кимнинъ тоьсинде.
Эстеликке салалар, мени суьйип алалар.

Мен шоькирли кирпидей, ийнем меним бек оьткир.
Тек пайдалы дарман ман, бас деп оны аьруьв бил.

Ызанда ол оьседи. Таягы бар, куьн коьзи.
Писсе сосы куьн коьзи, кара бидай туьседи.

Кызыл-гуьлдинъ кардашы туьси мен кусайды.
Атында болса айван бар, коркыпайды кардан.

Сув уьстинде юзеди ап-ак болып бу шешек,
Аьрекетле, атын тап, болма. Яным, эриншек.

С.Майлыбаева.

Суьвретлерге карап, ногойша атларын табынъыз.

Ят кыз

(хабар)

Авылга ят кыздынъ келуьвиннинъ хабары шыкканлы эки юмага ювыклады. Бир юма сонъгы куьн кеште ялкыш Культура уьйининъ окув залына Ахмат пан Рахмет кире койдылар.

Рахмет Ахматтынъ артыннан залга киргени де сол эди, Ахмат сол коьзин кыса берип, куьлимсиреп:

– Мине! Мунавы. Ялгыз олтырган, – деди де, залдынъ ишинде оннан озгелери барын сезе берип, тез озин йыйып, – мунда сен олтыр, анавда мен олтырайым. Мен «Спортты» суьемен, сен баскасын окымага боласынъ, – деп, экевиси де бир бирисине карадылар, олтырганлардан ийменип, йылмыйып куьлдилер де окувга киристилер.

Залдынъ иши тынык. Окувшылар айланганда журналлардынъ кагызларын актарып, тынлыкты бузады. Бир-бир окувшылар окыган хабарларынынъ маънесине коьре, шырайларын туьрлентип, бир бирде куьлип, бир бирде «вассене» деп йибередилер. Болган ман книга алувшылар ман алданган яс ят кыз ол затларды сезбей, акырып «сизге кайдай книга керек» деп сорап, туьрли окув книгаларын беруьвде болады.

Узын йийрен шашы басынынъ тоьбесининъ кери артына озьрмели кебинде йыйылувы, эрек орынласкан кайкы наьзик каслары, ыспайы, ойнап турган коьзлери, туьз, оншаклы уьйкен болмаган тавналары бурыны, юкка эринли тоьгерек авызы мунын ак сыпатына бек яраса эди.

Уьстиндеги сары кофтасы ман кара юбкасы кыздынъ орта бойына келисуьви яслардынъ коьзлерин кыздыра эди.

– Калай аруьв бийийди, сен коьрген болсанъ экен-деди Ахмат кызды мактай берип. – Аь юрисише!.. Аяклары... Турган турысы коьз явын алады. Анъладынъма, Рахмет? – деди Ахмат залдан шыккан сонъ.

– Ахмат, сен онынъ кыргы ыспайлыгына кызба, а ишиндегин бил, сонъ соьйле. Суьйгеннен сонъ аьдем болсын. Аьдемшилик тувыл ма бетти юватаган. Оны ойла «Суьйим олуьвден куьшли» дегенди эситкенсинъме? Эгер сизинъ аранъызда суьйимлик болса, оннан куьшли чувство болмас. Солай, дос. Суьйимлик-ол от. Тутандырып кой, оззи ялынлар.

Ахмат «ах, сени шоферлык, аьр куьн рейс, билмеймен, не этпеге керек» деген ойга туьсип, парктынъ иши мен йоьнеди. Парктынъ ишин толтырган музыкага, аьдемлердинъ онда-мунда юрисине, олардынъ хабарына, куьлкисине Ахмат эсте салмады, а йорык юриси мен уьйге кайтып, ас та ашамай, тез шешинип кроватьке ятты. Шыдай алмай онъ бетке, сол бетке авнаса да, кыздынъ суьврети неше кере коьз алдына энсе де, Ахматы уькы енъди.

Уьш-доьрт айдан сонъ авылда курткалардынъ «Сафура-калай авыр, сабыр туратаган бала. Биревге эш бир артык соьз кайтармас. Калай коьрнекли. Сафурадай келинли киси мурадына етпесе де онъ-масын» деген хабарын абытлаган сайын эситпеге болады эди.

Яс Сафурага ондай озьрметли абырайды алув онынъ тербияланып озьсуьви себеп болады. Буьгуьн Сафура бираз бос: кирди ювды, уьйдин ишин тазалады, истен

АЪР АТТЫНЪ МАЪНЕСИ БАР

Баскалай миллетлердинъ атлары кимик, бизим ногай тилинде де коьплеген атларамыз асылында араб тилинен кирген болып шыгады. Мине эндигиси сондай атлардынъ маънесин алып карамага амаллар ашыладылар. Мине олар да:

Ахмат – мактавлы, абырайлы.

Али – бийик.

Амир – аьким, басшы.

Басир – яхшы коьретаган, ийт коьзли.

Камал – янъылыссыз.

Халил – юзык, кардаш.

Расул – элши, ваькил.

Загир – ашык.

Рашид – анълавлы.

Камиль – толы, сав.

Сондай мысаллар коьп келтирмеге де болады.

А хатын-кызлардынъ атлары болса, асылында эр кисилер атларына «ат» деген суффикси косылып этилинеди. Мине олар да:

Сани-Саният – яратушы, болдырувшы.

Рашид-Рашидат – анълавлы.

Солтан-Солтанат – буйырып болатоган киси.

Керим-Керимет-Каримат – юмарт. Баскалай да аз тувыл.

Токтастырувларга коьре, арап атлары бизге сегизинше юз йылда келген болып коьри-неди демеге керек. Оннан алды кере бизим халк асылы бойынша айдынъ-куьннинъ, тавдынъ-тастынъ, куьшли деген кыр айванларынынъ атларын беретоган болыптылар экен. Мине мысаллар: БОБРИГОЪЗ, АЛБОЪРИ, БОЛАТ, ТЕМИР, ЯМГЫР, ТАСТЕМИР, АРСЛАН, КАПЛАН, ЮЛДЫЗ, ГУЛЬНАРА, АЙПАРА, АЙНАРА эм баскалары.

Аьр биримиздинъ атымыз бар. Сенинъ атынъ кимдир? Оьз атынъды абырайлы, сыйлы этуьв уьшин не зат этесинъ? Аьне сонынъ акында да бироз ойланып карамага керекли де боламыз. Оьзлеринъиз билетаган кайбир атлар акында да «Лашынга» язып йибермеге амаллы да болып каласыз.

*Баспага аьзирлеген
А.Утеев.*

Йыл шаклары

Онда бол да, мунда бол,
Бердазиде уйде бол.

Яз ойнаган кыс йылар.

Язда бир куьн ятсанъ,
Кыста юмалап авнарсынъ.

Яз куьнинде туьрленеди.

Яй йыяды, кыс ашайды.

Яланъ аяклыларга салам айтынъыз,
Тонсызларга озим барарман.

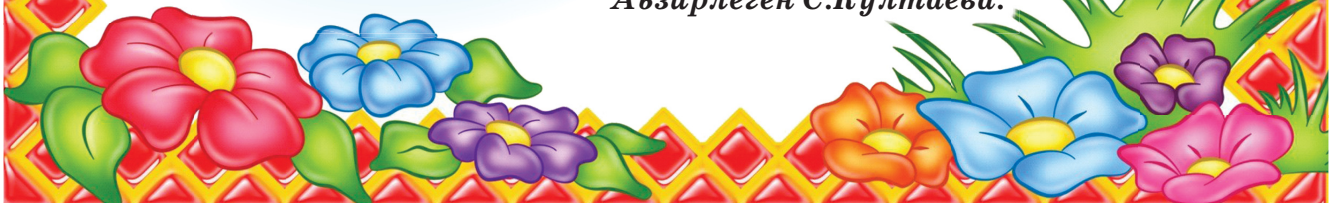
Карлы кыстынъ язы битимли болар.

Кыста арба абзирле,
Язда шана абзирле.

Кыскы куьн коянынъ куйрыгына
тенъли болады.

Март сувы ман –
Апрель – оьлени мен баскаланады.

Абзирлеген С.Култаева.

Кобкеректе – алтын медаль!!!

Япониядын Токио каласындагы 32-нши йй олимпиадасы 24-нши июльден алып 9 августа дейим оьткерилди. Россиядан болып Токиода 335 спортсменлер ортакласты эм олар спорттынъ 33 туурлисинде куьрес бардырдылар.

Ханты-Мантыйский автоном областинен Россиядынъ ййымалы команда составында шеккиси 57 килограмм болган боксер ногай улы. Альберт Батыргазиев Токио олимпиадасында ортакласувын этти. Айтып озайык, монгол боксерды енъуьв мен Альберт Батыргазиев Олимпиада ойынларынынъ ез медалин алуьвга гарантия берди. Соны ман ол ез медалининъ иеси болып калды!

**Олимпиада
Таьрийхинде биринши,
Ез медалин,
Альберт, энди бийлединъ.
Мине буьгуьн
Энъ маьнели куьресинъ, –
Сага яным
Алтын медаль аькелсин!**

**Сол акында
Биз Алладан тилеймиз,
Алтын медаль
Эм сени де куьтемиз!**

Лазарь Альварес пен ринге шыкканда, ол 3-нши август куьн болды, Альберт туьрк дуныясында ийги белгили ногай йьравы Арсланбек Султанбековтынъ «Домбыра» йьрын ойнав ман шыгып калды эм енъди. Кобнъили шат эди эм оьзи де эткен исине разы эди. Аьши сен неге бу йьр ман шыгып калдынъ дегенде, оьзининъ разылыгын билдире булай деген:

**Бу йьр мага баалы,
Асаудынъ йьры ды.
Домбырадынъ ойнавы,
Куьш коспай да болмайды...**

**Кобтереди коьнъилим,
Булытларга еткерип.
Оны оьзим бек суьйдим –
Ювыгымдай сый этип...**

Аьне сол ийги коьнъилде улымыз оннан сонъгы сынаьвга да разы экенин билдиргендей болады. коьнъил куьлсе, куьш коьсылар дегенлей, ога Кудай оьзи оьзининъ керек коьмегин этип алган эди...

Мине 5-нши август куьни де келип калды эм бизим россияншы боксер эндигиси дуныя ерине куьшли эм бек йигерли американшы, дуныядынъ уьш кере чемпионы, олимпиалык ойынларынынъ эки кере призеры Дюк Рэган ман боксировать этпеге керек эди. Финалга шыкты эм оны да уьш те эки эсап пан енъди! Мине АЛТЫН МЕДАЛЬ! Мине боксер Альберт эндигиси Олимпиалык чемпионы. Айтып озайык, сосы ясымызды олимпиалык чемпионы болуьвы ман йылы кепте РФ-сынынъ Президенти Владимир Путин 5 август куьни ок кутлады эм оны ман савлай Россия оьктем болатоганын билдирди. Оьзек те, менде де юрек кайнады эм сосы ятлавым тувды:

«АЛТЫН МЕДАЛЬ»

**Алтын медаль.
Алтын медаль. Алтынды.
Кобкерегин
Альберттинъ йьлтыратты.
Ясымыздынъ
Аьлемет тапкырлыгы,
Ногайымнынъ
Баьрисин де кувантты.**

**Бирев тувыл,
Болсын онав эм артык –
Альберт сага,
Бу биринши медалинъ!
Сени минен
Биз оьктеммиз анълашы –
Сав Дагыстан
Эм Россия куванды!**

**Сен аьли де
Минерсинъ коьп бийикке,
Куьшинъ де бар,
Куватынъ да аз тувыл.
Спорт дуныя
Таьрийхинде оьмирге,
Атынъ калар,
Несил минен айтылып...**

(ызы боляк)

Мен анама ярдамласаман

Ана-ол яшавда энъ юзык, энъ аявлы аьдем. Ана-сы бар балалар бек наьсипли. Эртен ол бизди юмсак давазы ман тургызады, таьтли аслар ашатып мектепке йолга салады.

Аьр куьн сайын анамнынъ сылув юзине карап сукланаман эм онынъ коьнъилине етпеге шалысаман. Эртенги шакта уйде куллык коьп. Айсылув эм Арслан бебелеримди бала бавына аьзирлемеге керек, таьтли уйкысыннан тургызып, ювындырып, кийиндирип, ашатып. Баьримиз бирге сыпырага олтырамыз, анама бебелеримди ашатпага коьмек этемен, сонъ йолланамыз.

Мектептен кайтып келгенде ок уй куллыкларына урынаман: уй сыпырып, пол ювып, шешекейлерге сув куйып, савытларды ювып, анамнынъ колларын босатаман. Дерислеримди этип болып, бала бавдан кайткан бебелерим мен кызыклы заман йиберемен. Китаьп окыйман, ойыншыклар ман ойнатаман, оларга домбра шертемен. Кайтип суьедилер кишкей бебелерим ногай йырларды, анъларды. Куллыктын арып келген атамиз бизге карап куьезленеди, анам болса йылы куьлемсиреп айтады: «Меним сондай коьмекшим болганга шуькир Аллага!» – деп. Ногай халкымызда аьруьв такпак бар: «Еннет аналардынъ аягынынъ астында», сога коьре де аьр бир бала озь анасын суьйип, сыйлап, ыза коьрсетпей турмага керек.

Мурат Авезов айтканлай: «Айдай сылув ким? Анам! Анам! Анам! Куьндей йылы ким Анам! Анам!»

Алтынай Отемисова, 7 кл.
Карагас авыл орта мектеби.
Тулпар куьби.

Ногайым...

Ногай халкым, сен мага,
Биринши алал соьзим.
Анам бесикте айткан –
Тынълап турган мен оьзим.

Ногай халкым, сен мага,
Тынысымсынъ алаган.
Колларын яйып анам –
Аь мен болса ялаган.

Ногай халкым, сен мага,
Бурынгы бир домбыра.
Ойнаган онда коьп анъ –
Халкынъ суйген Сыбыра!

Ногай халкым, сен мага,
Биринши бир ятлавым.
Биревден болган онав
Китаплерим язганым.

Ногай халкым, сен мага
Терек баста емисим.
Ая, колым тутпаган –
Алтыным эм куьмисим.

Ногай халкым, сен мага,
Саьбийдеги суйимим.
Оьмирге йылув коскан,
Бир маштак камыс уьйим.

Ногай халкым, сен мага –
Намазлыгы атамнан.
Басымды салып ога –
Мусылманынъ болганман!

Ногай халкым, сен мага,
Ак Кураннынъ хадиси.
Коьзимнен яслар ага –
Балалыктынъ белгиси.

Ногай халкым, сен мага,
Тав басында ап-ак кар.
Онсыз яшап мен болман –
Омыраяк бийик яр!

Ногай халкым, сен мага,
Буьгуьнги бу шалай бас.
Онсыз мен авызыма,
Алып болман увьрт ас!

Сен, ногайым, мен оьзим,
А мен оьзим, бил. Ногай.
Бу соьзимди айттырган –
Бийик коькте тур КУДАЙ!

Ногайым ман бу йырым,
Бисмилла деп басланган.
Ногайым аман турышн –
Мен ога бек разы ман!

Ан. Култаев

ШЫНТЫ ДОСЛЫК

Бизим аыр биримиздинъ барды досларымыз, юзык тенълеримиз эм биз олар ман аыр заман оьктем боламыз. Биревлерде ондайлар саны аз да болмайдылар демеге керек. Мине буьгуйн хабардынъ бас баьтири акында бардырмага суьер эдик: онынъ орынында сен болсанъ, не эткен болар эдинъ?

Омар эм Саид-бек аьруьв дослар боладылар. Олар бир заман да эриспегенлер. Бир бирисине карсы да турмаганлар. Биревине ярамаган затты баскасына эш бир заман да айтпаганлар. Шынты дослар.

Тек яшавда не зат та болып кояды. Бир кере дослар эриспей болмадылар. Эрисуьвдинъ темасын биреве де маьнели деп санамады. Тек созьге созь косылды эм хабар да созылды. Эндигиси эки дос бир-бириси мен ойнамайдылар, бир бириси мен соьйлемейдилер. Я Омар, я Саид бир бирине енъиллик этпеге болмайдылар эди. Эндигиси олардынъ бириси сама биринши болып досына рас бармага керек. Демек, кешип коймага керек.

Аьне сондай заманда Саид эки таныс кедединъ хабарлавын эске алды: олар Омардынъ акында созь бардыра эдилер. А Саидка ол зат ярамады-кайбир созьлеринде олар Омарга селеке де этдилер. А Саид болса нешеси бир йыл оны ман досласып келеятыр. Эндигиси Саид олардынъ соьйлевлерине косылмага эм Омарды якламага токтасты.

– Сен неге оны яклайсынъ? Сиз аьли дослык та юритпейсиз, – деп бир кезде сорамай да болмайды.

– Эгер мен оны ман соьйлемейтаган болсам да, ол меним шынты досым болып калады. Ол йокта мен оны яклайман. Ол аьли оьзи болса да, мен солай этеек эдим, – дейди Саид.

Аьне сол заман Омар оьзи сосы ерден оьтип бараятыр эди. Ол Саид кеделер мен соьйлейтаганын эм созьлери бираз авыр болып шыгатаганын сезбей болмады. Дослык йосыкта тувыл болып коьринди. Омар эндигиси янаспага суьйди. Эм билмеге: булардыкы не эткен хабарды?!

– Баьри де еринде, Омар, биз баьри сораьларды да шештик. Юр, кайтайык, – деди сонда Саид оьзининъ досына. Эм оны баска якка карап алып та кетти.

Сол куьн ок кеделер бир-бирине аьйип салувларын койдылар. Кайтарам, тагы да дослыгын беркиттилер. А олардынъ шынты дослыгы калганларга иьги коьрим болды. Ол бек керек зат-керек ерде досынъды яклап билуьв, оны тутув. Боьтен де, сен оьзинъ сол ерде йок болып турганда. Кеделер соны да иьги анъладылар. Аьне соннан себеп олардынъ дослыклары бек берк эди.

Сога айтады: дослык болса, шынты эм берк дослык болсын деп...

Аьзирлеген С.Култаева.

Келмесин кайгылы хабар

Украина еринде дав бас-ланьп, онынъ яшавшылары кыйын аялге туыстилер. Сондай кыйын аял оны коршалавшыларга да туыскен. Россия солдатлары эм офицерлери биринши сырларда болып, Украинады коршалайдылар. Сондай ашувлы согысларда бизим аявлы аьскершилерибиз ян бердилер. Олар озлеринынъ яс янларын ойламадылар, спецоперацияларда катнасып, оз барышларын йигитлершне толтырдылар.

В.В.Путин айткалай, сондай йигитлер, (яткан ерлери еннетли болсы) кайсы миллеттен де шыктылар, аьскер борышларын баьтирлерше толтырдылар.

Солардынъ бириси республикадынъ Ногай районнынъ орталыгы Терекли-Мектеб авылыннан Кайтарбий Агали улы Елманбетов болады.

Кайтарбий Украина еринде спецоперация барысында катнаскан. Ол Санкт-Петербург каласындагы Михайловский аьскершилик артиллерия академиясын битирип, Россиядынъ савытлы куышлеринынъ офицери эди.

Украина еринде спецоперацияларда катнасып, баьтирлерше ян берген йигитлерге бас иемиз. Олардынъ йигитлиги бир заманда да мутылмас.

Ата-аналарга, кардаш-тувганларына Алла-Таала шыдамлык, кайратлык берсин.

Кайда кемшинъ

Нуралиев Тимур Люмирович тувган 25-нши шилледе (июль) 2001 йылда Минеральные воды каласында. Беставшы ногай, конгыркыпшак тукумыннан. Бала заманнан алып танъ, акыр болып оьскен, спортты бек суьйген. Бокска аваслыгы куышли болган, белгли тренер Попов Валерий Александровичтинъ спорт куьбинде оьзин сынап уьстинликлерге еткен. Коьплеген халклар ара, Савлайроссиялык спорт ярысларында белсен катнасып, Новотерский мектептинъ энъ ийги спортсменлеринынъ сырасында болган.

Минераловод бокс командасынынъ капитаны этип оны сайлаганлар.

Ногайлар арасында неге онынъ сондай ярык етимислери акында билмегенлер деп сорасанъыз, яваплаймыз – ол

сондай да эдаплы, халк арасында оьзининъ атын коьп шыгармага, коьп мактавды суьймейтаган яс аьдем болган. Бирге окыган тенълерининъ эскеруьвине коьре, Тимур оьзиннен кишкейлерге, осалларга мектепте окыганда якласып туратган болган. Бир кере Тимур кызалыкты кылыксыз яс

лардынъ зорлавыннан куткарган. Коьзди ашып юмганша, уят билмеген яслар, коркканыннан шашырап кеткенлер. Йигиттинъ каты ден савлыгы эм спортта усталыгы ога коьмекши болганлар. Таныганлар баьри де Тимурдынъ акында баскаларга усамаган, йигерлигининъ, ишки дуныясынынъ байлыгы акында айтадылар. Калай коьп аьдемлерге коьмек этип уьлгирген тек йырмага еткен яс.

Марина Ахмедова

Марина Анатолий кызы Ахмедова-Коллюбакина белгили орыс шаыири, коышируувшиси эм публицисти. Ол 1952 йыл Челябинск каласында тувган. Алты ясыннан алып ятлавлар язып келеди. Москвадагы Максим Горький атындагы Литинститутын битирген. Аьлиги заманда Махачкалада яшайды эм аьрекет этеди. РФ-дынъ культурасынынъ ат казанган куллыкшысы. Дагыстаннынъ халк шаыири. Орыс тилинде балалар ушин шыгатаган «Соколёнок» журналынынъ редакторы. Орыс тилине ногай шаыирлери Кадриядынъ, Кулунчаковадынъ, Анвар-Бек Култаевтинъ, Мурат Аевзовтынъ коыплеген ятлавларын эм поэмаларын коыширип келеди.

Балалар ушин туьрли темалар бойынша ятлавлар язады.

Адабиятты басламышларынынъ бириси

Мине куьнлерге дейим сосы аьдем яшаган болса, ога 95 йыл толаяк эди. Ол да ким десенъиз, аты савлай дуныяга ийги белгили ногай язувшысы эм шаьйири Суюин Иамамали улы Капаев болар.

Белгили ногай язувшысы эм шаьйири Суюин Капаев бизим ана литературамызга 40-ншы йыллардынъ сонъында келгенлерден болады демеге керек. Суюин Капаевтинъ аты ана литературамызда лирикалык прозанынъ обьсуьви мен байланаслы десе, эш бир янъылыс та болмас. Ол бизим ногай адабиятты басламышларынынъ бирисининъ сырасына кирип калганлардан дер эдик.

Суюин Капаев Карашай-Шеркеш республикасынынъ Адыге-Хабль районунынъ белгили ногай авылы Эркин-Юртта 1927-нши йыл 3-нши май куьнинде тувган. Онынъ биринши «Обтуьв» деп аталган произведениеси муннан 65 йыл артта, демек, 1957-нши йыл Черкесск каласында баспадан шыккан эм окувшылар арасында йылы орын тапкан.

Суюин агайымыздынъ язувшылык диапозоны айлак кенъ демеге керек. Онынъ колы астыннан шыккан «Йылы ел», «Бекболат», «Эски уьйдинъ сонъы», «Толкынынъ таза, Тазасув», «Ювсан», «Тандыр», «Казбулактынъ картлары» эм баскалай китаплери

халкымыздынъ арасында уьйкен сыйман пайдаланып келедилер демеге боламыз. Олардынъ коьбиси орыс эм баскалай тиллерге де коьширилгенлер.

Суюин Капеев уьйкен литературалык иси уьшин «Сый белгиси» орден мен, РСФСР-дынъ Оьр Советининъ Президиумынынъ Сый грамотасы ман савгаланган. Ога Дагестан Республикасынынъ культуранынъ ат казанган куллыкшысы деген сыйлы ат та тагылган эм ол оны обьктем кепте юргисткен.

Ол Карашай-Шеркеш республикасынынъ халк язувшысы деген атка тийисли болганлардан болады.

Суюин Капаев РСФСР-дынъ язувшыларынынъ бир неше съездлерининъ делегаты болып онынъ исинде ортакшылык да эткен.

Онынъ татым аелинде доьрт бала асыл болып, яшавдынъ уьйкен йолына оз кесписи мен, ниети мен туьскен. Уьйкен улы Иса Капаев атасынынъ йолын алып, аьли белгили язувшыларымыздынъ бириси болып токтаган.

2001-нши йыл 21 май куьнинде, каты авырувдан сонъ, обзининъ 75 ясына шыккан шагында язувшы эм шаьйир Суюин Капаев арамьздан кетти. Ама оны халкы бир заманда да мутпаган эм мутпаяк.

С. Култаева.

9 МАЯ - ДЕНЬ П

